

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2616/2023
11.12.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Иван Јањушевић, адвокат из ..., против тужене Основне школе „Андра Савчић“, Ваљево, коју заступа Заједничко правобранилаштво Града Ваљева и Општине Осечина, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 78/23 од 10.03.2023. године, у седници одржаној 11.12.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 78/23 од 10.03.2023. године.

ПРЕИНАЧУЈУ СЕ пресуда Апелационог суда у Београду Гж1 78/23 од 10.03.2023. године и пресуда Основног суда у Ваљеву П1 589/21 од 22.11.2022. године, тако што се **ОДБИЈА**, као неоснован, тужбени захтев тужиле за исплату разлике плате за март 2021. године у износу од 6.197,86 динара са законском затезном каматом почев од 21.04.2021. године до исплате.

У преосталом делу, ревизија тужене се **ОДБИЈА**, као неоснована.

ОДБИЈА СЕ захтев тужене за накнаду трошкова по ревизији.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву П1 589/21 од 22.11.2022. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле и обавезана је тужена да тужиљи за период од марта 2018. године до марта 2021. године, исплати износ од 205.096,91 динар, у појединачно опредељеним месечним износима са законском затезном каматом од доспелости сваког износа до исплате, све ближе наведено у том ставу изреке. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиљи на име накнаде трошкова поступка исплати износ од 89.302,00 динара.

Апелациони суд у Београду је пресудом Гж1 78/23 од 10.03.2023. године, ставом првим изреке, одбио као неосновану жалбу тужене и потврдио пресуду Основног суда

у Ваљеу П1 589/21 од 22.11.2022. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног суда, испуњени су услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23), јер у конкретном случају постоји потреба уједначавања судске праксе, из ког разлога је одлучено као у првом ставу изреке, на основу члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући побијану пресуду, на основу члана 408. ЗПП, Врховни суд је нашао да је ревизија делимично основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилца је у спорном периоду била у радном односу код тужене на неодређено време и обављала је послове наставника ..., а наставну активност је обављала и са ученицима који образовање стичу према индивидуалном образовном плану (ИОП), који је захтевао од тужилце додатни напор и ангажовање. У утуженом периоду тужена није тужилци увећала коефицијент за обрачун плате према Уредби о коефицијентима за обрачун и исплату плата запосленима у јавним службама. На основу налаза и мишљења судског вештака за економско - финансијску област утврђено је да је због неувећања коефицијента за 10%, у утуженом периоду тужилци исплаћена мања плата за износ од 205.096,91 динар.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су усвојили тужбени захтев на основу одредбе члана 3. став 1. тачка 1. тачка 4. Уредбе о коефицијентима за обрачун и исплату плата запослених у јавним службама („Службени гласник РС“ бр. 44/01... 58/14), којим је прописано да се коефицијент из члана 2. ове Уредбе увећава за запослене у школи са децом ометеном у развоју и наставнике у одељењу за децу ометену у развоју при редовној основној школи 10%. Пошто је тужилца као наставник имала ученике са сметњама у развоју, са којима је морала да ради по посебном индивидуалном образовном програму, са посебним припремама, повећани радни ангажман, и додатне обавезе дају основа за обавезивање тужене на исплату утужених износа.

Изнето становиште нижестепених судова за период до 01.03.2021. године, у складу је са позитивним материјалним правом и установљеном судском праксом, насупротив ревизијским наводима.

Међутим, судови превиђају да је чланом 1. Уредбе о изменама и допунама Уредбе о коефицијентима за обрачун и исплату плата запослених у јавним службама („Службени гласник РС“, бр. 19/21 од 05.03.2021. године) члан 3. став 1. тачка 1.

подтачка 4. измењен, на начин да је прописано да право на увећање коефицијента припада само запосленима – наставницима који раде у школи за ученике са сметњама у развоју, те додата подтачка 4.а која прописује да то право припада и наставницима у редовној школи, али за рад у одељењу које је формирано само за ученике са сметњама у развоју. Одредбом члана 2. ове Уредбе прописано је да се она примењује почев од обрачуна и исплате плате за март, па је Врховни суд применом ових одредаба делимично преиначио нижестепене пресуде и одбио тужбени захтев за исплату увећане плате за март 2021. године, те је одлуку у ставу другом и трећем изреке донео на основу чл. 416. став 1. и 414. став 1. ЗПП.

Одлука о захтеву тужене за накнаду трошкова поступка по ревизији, садржана у ставу четвртом изреке, донета је на основу члана 165. ст. 1. и 2. ЗПП, у вези са чланом 153. став 2. ЗПП, с обзиром на незнатан успех тужене у поступку по ванредном правном леку.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**